

uden at det drejer sig om store Indlaan og om meget lang Opsigelsesfrist, og det er Forhold, som den „lille Mand“, for at bruge det ærede Medlems Udtryk, meget sjældent vil komme til at nyde Fordel af.

Ministeren for Handel og Søfart (Hassing Jørgensen): I Anledning af den Bemærkning, som det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) gjorde, og hvori han tillagde mig Paterniteten til det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 1, maa jeg ubetinget tage Afstand, thi Paterniteten tilkommer aldeles ikke mig, det kan højst tilkomme mig at blive Fadder i denne Sag, og jeg skal gøre det, saa godt jeg efter Omstændighederne er i Stand til. Det er rigtigt, at jeg har haft nogen Indflydelse paa Affattelsen af Ændringsforslaget, men denne Indflydelse har været af ren teknisk Art. Jeg har spurgt Udvalget: Hvad er det, man ønsker? Hvis man ønsker en lav Maksimalrente, maa Ændringsforslaget affattes saaledes, hvis man ønsker en højere, maa man følge det ærede Medlem fra Nyborg (Birch).

Det ærede Medlem fra Bjerre bebrejdede mig, at jeg med Hensyn til det ærede Medlem fra Nyborgs Underændringsforslag havde udtalt, at jeg stillede mig ret ligegyldig overfor det. Det ærede Medlem henviste til, at jeg dog er Sparekassernes øverste tilsynshavende og i denne Egenskab ikke kan stille mig ligegyldig overfor disse Ændringsforslag. Overfor denne Bemærkning fra det ærede Medlems Side vil jeg sige, at jeg har ikke rigtig haft Indtrykket af at blive forstaaet eller, om jeg maaske kan gaa saa vidt at sige, at blive troet paa dette Omraade, hvilket jeg jo i høj Grad føler bekræftet derved, at man fremdrager Sparekassinspektøren som Autoritet imod mig i denne Sag. Naar det ærede Medlem vil gaa ud fra, at jeg mener Sparekasserne det vel, og at jeg vil deres sande Vel, vil det ærede Medlem have lagt Mærke til, at jeg overhovedet ogsaa for Sparekassernes Skyld vil fraraade Bestemmelser i den Retning, det ærede Medlem ønsker. Jeg udtalte det Haab, at denne Bestemmelse ikke vil virke skadelig hverken for Banker eller Sparekasser, men hvis den vil virke, er jeg mest tilbøjelig til at tro, at den kan komme til at virke skadelig ogsaa for Sparekassernes Vedkommende, men denne Erfaring er det altsaa, jeg mener, man bør gøre. Efter min Mening vil det virke mindst skadeligt for Spare-

kasserne, hvis man giver saa stort Spillerum som muligt, og det største Spillerum giver man dem selvfølgelig efter det Underændringsforslag, som det ærede Medlem fra Nyborg havde stillet.

Dernæst udtalte det ærede Medlem fra Bjerre, at der jo ikke er noget nyt i dette, at man vil give Sparekasserne Ret til Vekseldiskontering. Nej, rent formelt er der ikke noget nyt i det, men der er det nye, at medens Vekseldiskonteringen hidtil kun er drevet af Sparekasserne i et overordentlig begrænset Omfang, er jeg bange for, at man befinder sig i en Periode, hvor Sparekasserne er i Færd med at tage denne Forretning op i større Udstrækning end hidtil, og de vilde føle sig opmuntrede ved at faa en saa positiv Lovbestemmelse, som denne er; det er det, jeg vil advare imod, og derfor fraraader jeg dette Ændringsforslag.

Det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) gør ogsaa gældende, at der er ikke noget nyt i det Standpunkt, det ærede Medlem indtager med Hensyn til Sparekassernes Benyttelse af Checks i Forhold til Kontrabog. Der er for saa vidt noget nyt, som dette Forhold aldeles ikke eksisterede paa det Tidspunkt, da Sparekasseloven af 1880 blev givet, og der er det nye, at det er et Misbrug af Kontrabogsformen, som kun ligger ganske faa Aar tilbage, og som det efter min Mening endnu er muligt at standse, inden det bliver et Misbrug af større Udstrækning.

Naar det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) paastaar, at det, Spareren bør have i Rente, er ikke blot den Rente, som tilfalder Ejeren af en Obligation fra Aar til Aar, men ogsaa den Kursforskel, som indvindes ved at købe en Obligation til 90, der senere indløses med 100, vil jeg sige, at det er ikke sikkert, at der tilkommer Spareren saa meget i Rente. For det første er det dog naturligt, at Sparekassinstituttet beregner sig et vist Vederlag for at administrere de Penge, det ligger inde med; den Sparekasse, som modtager Penge som Indlaan og derfor køber Kreditforeningsobligationer, bør have nogen Fordel af denne Administration. For det andet er det heller ikke sikkert, at Spareren vil faa hele den Fordel, som det ærede Medlem antydede; man maa regne med, at Sparernes Liv baade i det hele taget og som Sparere kan være kort. Det er heller ikke sikkert, eller rettere, det er overmaade usandsynligt, at han er i Stand til at beholde sine Obligationer lige fra det Øjeblik, han køber dem til en Kurs